

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/27/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925010681
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6925010681.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Andreja Matušovica, na verejnom zasadnutí dňa 22. apríla 2026 v trestnej veci obžalovaného A. B. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 11.12.2025, sp.zn. 11T/111/2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote zo dňa 04.11.2025, č.k. 2 Pv 218/25/6609-34, ktorou mu bolo kladené za vinu, že

od presne nezisteného dňa mesiaca marec 2025 až asi do 02.00 h dňa 09.07.2025 v rodinnom dome C. X D. E. F. G. A. H. I. spôsobil opakovane psychické a fyzické utrpenie svojej družke J. H., nar. XX.XX.XXXX v H. I., trvale bytom K., K. – I. XXX/X, toho času F. C. X, H. I., tým, že vždy pod vplyvom alkoholických nápojov opakovane v intervaloch asi 2-krát do týždňa po slovných hádkach jej vulgárne a oplzlo nadával výrazmi uvedenými vo vyšetrovacom spise, kričal na ňu, fyzicky ju napádal takým spôsobom, že ju udieral svojou päsťou do zadnej časti chrbta, budil ju krikom zo spánku v nočných hodinách s tým, že nemá čo jesť, nech mu dá jesť, ponižoval ju, hovoril jej, že zdochne ako jej matka, že spala s každým, žiaril na ňu, nikde nemohla chodiť sama, všade musela chodiť s ním, vyhrážal sa jej zabitím takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o jej život a zdravie, presne nezisteného dňa, niekedy začiatkom mesiaca jún, potom, ako mu poškodená povedala, že len pije a nič nerobí, tak ju fyzicky napadol a to takým spôsobom, že ju udrel päsťou do temena hlavy na pravej strane, dal jej facku na ľavé líce, následne presne nezisteného dňa, niekedy koncom mesiaca jún, resp. začiatkom mesiaca júl fyzicky ju napadol takým spôsobom, že ju udrel minimálne dvakrát päsťou do chrbta krížov a naposledy presne nezisteného dňa začiatkom mesiaca júl jej opätovne nadával, kričal na ňu a fyzicky ju napadol takým spôsobom, že ju udrel asi 2-krát päsťou do chrbta, čím jej spôsobil pomliaždenie hrudno-driekovej chrbtice s dobou liečenia nad 7 dní, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/266/2012 zo dňa 24.10.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/141/2013 zo dňa 08.01.2014, právoplatným dňa 08.01.2014, bol odsúdený za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, kde pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol následne podmieniene prepustený uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4PP/57/2017 zo dňa 23.11.2017, právoplatného toho istého dňa, kde mu súd určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, následne však Okresný súd Banská Bystrica uznesením sp. zn. 4PP/57/2017 zo dňa 09.01.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Banskej

Bystrici sp. zn. 4Tos/41/2023 zo dňa 13.04.2023 rozhodol, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody vykoná, kde tento trest vykonal dňa 18.01.2025,

príčom skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 24.02.2026, a to v neprospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol oslobodený spod obžaloby.

Najprv poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresným súdom, s ktorým sa však nestotožnil. Následne ho odôvodnil v tomto znení:

„Mám za to, že trestná činnosť obžalovaného tak, ako mu bola kladená za vinu v obžalobe, bola v plnej miere preukázaná predovšetkým samotnou výpoveďou poškodenej J. H. z prípravného konania zo dňa 10.07.2025, ako aj jej trestným oznámením, kde presne popísala všetky skutočnosti, ktoré prežila tak, ako sú samotnému obžalovanému kladené za vinu (toto vyplýva aj zo znaleckého dokazovania z odboru psychológia, ako aj z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie psychiatria na poškodenú),ďalej znaleckým dokazovaním a listinnými dôkazmi.

Čo sa týka zmeny výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní, tak som toho názoru, že je to účelové v snahe pomôcť samotnému obžalovanému a takisto pod tlakom okolia, okolností a citového rozpoloženia samotnej poškodenej. Tvrdenia poškodenej v tom smere, že keď bola vypočutá v prípravnom konaní, resp. keď podávala trestné oznámenie, tak sa necítila dobre, bolela ju hlava, nevedela, čo rozpráva a že to aj povedala tým, čo ju vypočúvali a títo jej mali povedať, že musí vypovedať a kládli jej otázky ,neboli ničím preukázané a nedokázala to ani nijakým spôsobom hodnoverne vysvetliť a to ani vtedy, keď jej bola prečítaná za účelom odstránenia rozporov výpoveď z prípravného konania v podstatných častiach, kde na všetky rozpory prečítané uvádzala len toľko, že si na to nepamätá, že to nevie a taktiež že jej je to ľúto a niekoľkokrát uviedla aj to, že sa nepamätá preto, lebo sa necíti dobre a že to mala hovoriť aj vyšetrovateľke. Taktiež na doplňujúcu otázku, prečo si to teda vymyslela, odpovedala opäť len tak, že to nevie vysvetliť a že jej niečo chodí po hlave, že nevie prečo je nervózna, ale taktiež aj to, že deti majú s otcom dobrý vzťah, že má aj ona dobrý vzťah k nemu a nevie prečo podávala trestné oznámenie s tým, že opäť aj na otázku obhajcu uviedla, že pred výsluchom v prípravnom konaní mala vyšetrovateľke uviesť, že jej bolo zle, že sa jej točila hlava, že berie tabletky a má problémy s pamäťou.

Pri tejto zmene jej výpovede a posudzovaní tejto zmeny je potrebné vziať do úvahy závery znaleckého dokazovania z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, z ktorého okrem iného vyplýva (tak zo záverov znaleckého posudku, ako aj z výpovedi samotnej znalkyne L. M. G.), že poškodená vo svojej výpovedi v rámci prípravného konania, ako aj v trestnom oznámení uviedla skutočnosti, opísala udalosti tak, ako sa stali (tu sa vyjadrovala znalkyňa k samotnej špecifickej vierohodnosti jej výpovede). Čo sa týka všeobecnej vierohodnosti, tak u poškodenej bola zistená, že táto je v nepodstatnej miere znížená a to z dôvodu jej mentálnej retardácie. Čo je dôležité tak, z tohto dokazovania tiež vyplynulo to, že poškodená nemá sklon k fantazijnému spracovaniu skutočností, nedokáže sa naučiť prepracovanú úplne vykonštruovanú lož, je schopná len jednoduchej ľživej konštrukcie a to v závislosti od toho, ako si emočne danú situáciu vysvetlí. V reprodukcii zažitého sa tiež môžu objaviť skreslenia, konfabulácie, v pozadí ktorej je ale duševná zaostalosť. Zároveň na podklade aktuálneho citového rozpoloženia a emocionálneho nastavenia voči druhovi môže dochádzať k zmenám v opise zažitého, teda vedomej nepravde, ktorá bude mať charakter jednoduchej ľži, poškodená nie je schopná vytvoriť, zapamätať si a reprodukovať zložité prepracované opisy. Motiváciu k podaniu oznámenia mala poškodená pozadie matrimunálnych konfliktov a frustrácií. Kvalita vypovedaného zodpovedá jej kognitívnym schopnostiam, rovnako aj spôsob zmeny výpovede. S odstupom času pri zmene jej celej vzťahovej situácie aj po kontakte s druhom, ktorý bol vo väzbe, sa motivačné pozadie pre spôsob, obsah a kvalitu opisu zažitého mení. Tu treba zdôrazniť, že znalkyňa aj napriek zmene výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že je toho názoru, že v podstatných skutočnostiach v prípravnom konaní, ako aj v trestnom oznámení, uvádzala pravdu. V prípade poškodenej sa menšie klamstvá viažu na aktuálne citové rozpoloženie voči obvinenému, osobnostne poškodená nie je typ, ktorý by si vymýšľal, konfabuloval nejaké príbehy a to že z jej strany v detailoch dochádza ku skresľovaniu

niektorých skutočností, je dôsledok jej duševnej zaostalosti. Tiež je dôležité poukázať na tú skutočnosť, že z tohto znaleckého dokazovania tiež bolo preukázané a k tomuto sa vyjadrila aj samotná znalkyňa, že zmena výpovede poškodenej je účelová a podľa jej názoru poškodená bola schopná výpovede a nemohla si nepamätať veci tak, ako to uvádzala na hlavnom pojednávaní. K zmene jej výpovede došlo z dôvodu, že chce tak, ako to aj poškodená sama uviedla, aby obžalovaný prišiel domov, aby jej pomohol s deťmi a tiež potrebuje peniaze, nakoľko to nezvláda sama. Na druhej strane je potrebné uviesť, že samotná znalkyňa pri tomto dokazovaní uviedla, že z jej pohľadu nezistila u poškodenej syndróm týranej osoby a výsledky znaleckého dokazovania poukazujú len na prechodné reaktívne stresové pocity u poškodenej v súvislosti s konaním obžalovaného. Z vyššie uvedeného nie je možné stotožniť sa s odôvodnením rozsudku v tom smere, že u poškodenej s prihliadnutím na jej osobnostné predpoklady, rozumovú a mentálnu úroveň, sa fyzické útoky obžalovaného na ňu, ktoré sa reálne v minulosti stali, sa mohli „zlievať“ vo vzťahu k časovému hľadisku, inak povedané, že poškodená pri výpovedi mohla hovoriť o fyzických útokoch, ktoré jej obžalovaný v minulosti spôsobil, avšak ich „nezasadí do časového rámca“, kedy sa aj reálne a skutočne odohrali.

Taktiež treba poukázať na znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctvo farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého okrem iného vyplýva, že znalkyňa u poškodenej nezistila sklon ku konfabulácii a vedomá nepravda interpretovaná poškodenou, nemá podklad v jej duševnej poruche, ale v typológii osobnosti, v emočnej dominancii vyhodnotenia situácie, bez upovedomenia si následkov, bez racionality a má podklad aj v hodnotovom systéme jej spolunažívania, v jej kultúre s tým, že je plne schopná správne vnímať a vypovedať z hľadiska psychiatrického. Pri tomto znaleckom dokazovaní tiež je potrebné uviesť, že neboli zistené známky psychickej ujmy ani známky posttraumatickej stresovej situácie.

To, že u samotnej poškodenej nebol zistený syndróm týranej osoby, resp. známky psychickej ujmy, posttraumatickej stresovej situácie neznamena, že sa obžalovaný nemohol dopustiť konaní tak, ako sú mu kladené za vinu v obžalobe.

Čo sa týka samotnej výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní a posudzovaní jej hodnovernosti, tu je potrebné uviesť aj tú okolnosť, ktorú uviedla na hlavnom pojednávaní, že podľa nej obžalovaný pije len príležitostne. V tomto smere tak toto jej tvrdenie, ako aj celá jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, sú účelové v snahe okrem iného pomôcť obžalovanému, kde pri tomto je potrebné poukázať na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorého okrem iného vyplýva, že znalec u obžalovaného diagnostikoval závislosť na alkohole v stredne ťažkej závažnosti, pričom u obžalovaného vzhľadom k jeho disocálnym osobnostným rysom, ktoré sú akcentované rysmi alkoholovej charakteropatie, nie je skutočná motivácia k liečbe a k aktívnej spolupráci pri výkone ochrannnej liečby protialkoholickú, z tohto dôvodu nemalo zmysel mu nariaďovať ochrannú liečbu protialkoholickú a to ani ambulantnou, resp. ústavnou formou, nakoľko táto by neplnila účel. V súvislosti s týmto treba poukázať aj na zápis o dychovej skúške, ktorý sa nachádza vo vyšetrovacom spise a z ktorého vyplýva, že obžalovanému dňa 09.07.2025 o 19.45 h bola vykonaná dychová skúška s nameranou hodnotou 1,17 mg/l.

Vzhľadom na zmenu výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní mám za to, že bolo potrebné taktiež vykonať dôkaz a oboznámiť sa aj s obsahom CD nosiča z jej výpovede zo dňa 10.07.2025 z prípravného konania, na základe ktorého by bolo možné posúdiť túto jej výpoveď, ako aj jej zmenu výpovede na hlavnom pojednávaní a vysporiadať sa s jej tvrdeniami, prečo k tomuto došlo tak, ako bolo vyššie uvedené. Kde práve výpoveď z prípravného konania, ktorá je podstatná a dôležitá pre rozhodnutie v uvedenej trestnej veci, sa javí ako hodnoverná a práve v tejto výpovedi poškodená opísala udalosti tak, ako sa skutočne stali a sú popísané aj v obžalobe, pričom treba zdôrazniť, že tento výsluch bol vykonaný kontradiktórnym spôsobom aj za prítomnosti obhajcu obvineného, ako aj prokurátora, kde pri tomto výsluchu sa vôbec nejavilo, že by poškodená bola nejako zdravotne indisponovaná a pod..

V neposlednom rade trestná činnosť obvineného bola preukázaná aj listinnými dôkazmi zabezpečeným vo vyšetrovacom spise, kde z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/266/2012 zo dňa 24.10.2013, právoplatného dňa 08.01.2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/141/2013 vyplýva, že bol odsúdený za rovnakú trestnú činnosť, za akú je v súčasnosti trestne stíhaný práve voči poškodenej J. H. a to za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a iné, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, z výkonu,

ktorého bol podmienienečne prepustený dňa 23.11.2017 rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Pp/57/2017 so skúšobnou dobou na 5 rokov, pričom výkon zvyšku tohto trestu mu bol následne nariadený dňa 13.04.2023, pričom tento trest vykonal dňa 18.01.2025, ako to vyplýva z registra trestov a tiež z priloženej správy o hlásení zmien z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Kráľová - Banská Bystrica. Z lekárskeho správy zabezpečených do vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poškodená mala utrpieť zranenia v oblasti driekovej chrbtice, pričom boli možné údermi tupým predmetom - päšťou s dobou liečenia nad 7 dní. Tak isto vo vyšetrovacom spise sa nachádza zápis o dychovej skúške A. B. zo dňa 09.07.2025, ktorá bola vykonaná o 19.40 h s nameranou hodnotou 1,17 mg/l.

Obžaloba má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené, dôkazmi vykonanými v rámci prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, bolo preukázané, že sa stal skutok, za ktorý je obžalovaný stíhaný a že ho spáchal obžalovaný tak, ako mu je kladený za vinu v obžalobe s tým, že skutočnosti vyššie uvedené podľa názoru obžaloby dávajú ucelenú, súhrnne logickú, ničím neporušenú a uzavretú sústavu dôkazov, ktoré sa navzájom dopĺňajú a na seba nadväzujú.“

Vzhľadom k tomu navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí, ktoré bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného a poškodenej, prokurátor krajskej prokuratúry v plnom rozsahu zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Naproti tomu obhajca obžalovaného považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny, vrátane vyhodnotenia vykonaných dôkazov a navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal okresný prokurátor ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytknuté, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Súd prvého stupňa pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom čiastočne odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny, resp. neviny obžalovaného zo spáchania skutku, kladeného mu za vinu a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. V tomto smere za danej dôkaznej situácie ustálenej v konaní pred okresným súdom v čase jeho rozhodnutia, keď existovali dve skupiny protichodných dôkazov, tento v súlade so zákonom aplikoval zásadu „in dubio pro reo“.

V rámci odvolacieho konania bola venovaná pozornosť odvolacím námietkam okresného prokurátora, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu.

Možno súhlasiť s okresným prokurátorom v tom smere, že prvostupňový súd vyhodnotil vykonané dôkazy v konečnom dôsledku v prospech obžalovaného, avšak takýto postup bol v danom prípade za danej dôkaznej situácie v súlade so zákonom. Naopak, okresný prokurátor vyhodnotil v podanom odvolaní vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo nebolo namieste, vzhľadom na celkovú dôkaznú situáciu.

Krajský súd zdôrazňuje, že nemožno opomenúť prihliadať ani na dôkazy vyznievajúce v neprospech obžalovaného, okrem trestného oznámenia a výpovede svedkyne poškodenej z prípravného konania, a

to najmä znalecké závery ohľadne špecifickej, ako aj všeobecnej dôveryhodnosti svedkyne poškodenej, taktiež lekársku správu, z ktorej vyplýva, že utrpela v rozhodnom období zranenia driekovej chrbtice, ktoré mohli vzniknúť údermi pästou do chrbta, ako aj sklon obžalovaného páchať úmyselnú trestnú činnosť, predovšetkým jeho odsúdenie za obdobný trestný čin, pre ktorý bol trestne stíhaný v tomto konaní, kde bola poškodenou taktiež jeho družka J. H..

Napriek tomu, pokiaľ ide o hodnotenie jednotlivých vykonaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, predovšetkým na stranách č. 3 až 12, vrátane hodnotenia dôkazov na stranách 10 až 12, s ktorým sa v prevažnej časti stotožnil a nebude ho celé nadbytočne opakovať.

Nad rámec uvedeného dodáva, že u každého svedka, ktorý zmení svoju výpoveď, či už v prospech alebo neprospech obžalovaného, vzniká určitá pochybnosť o jeho celkovej dôveryhodnosti, samozrejme najmä vtedy, ak zmenu výpovede nevie dostatočne odôvodniť vierohodným a logickým spôsobom. Takéto zmeny vo všeobecnosti spochybňujú nielen výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní, resp. v konaní pred súdom, ale vzhľadom na oslabenie ich celkovej dôveryhodnosti, znižujú aj dôkaznú hodnotu ich svedeckých výpovedí z prípravného konania. V danom prípade takýto stav vniesol do dôkaznej situácie určitú pochybnosť týkajúcu sa vierohodnosti svedkyne poškodenej J. H., ktorá diametrálne zmenila svoju usvedčujúcu svedeckú výpoveď z prípravného konania na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného, v ktorej v konečnom dôsledku poprela, že by sa obžalovaný voči nej dopustil čo i len časti konania, ktoré mu bolo kladené za vinu obžalobou.

Zmenu svojej výpovede nevedela logicky odôvodniť, uviedla len, že v prípravnom konaní sa pri výsluchu necítila dobre, bolela ju hlava, nevedela čo rozpráva a vypovedala len z toho dôvodu, že jej „oni“ povedali, že musí napriek tomu vypovedať, niečo jej vtedy vošlo do hlavy. V konaní pred súdom poznamenala, že obžalovaný má s deťmi dobrý vzťah a dobrý vzťah má k nemu aj ona, nevedela vysvetliť z akého dôvodu na neho stále podáva trestné oznámenia. Krajský súd zdôrazňuje, že na svojej výpovedi z hlavného pojednávania zotrvala aj po prečítaní zápisnice o jej výpovedi z prípravného konania na vysvetlenie rozporov, naviac svedkyňa poškodená bola pred výsluchom na hlavnom pojednávaní riadne zákonným spôsobom poučená a zložila aj prisahu.

Výpoveď svedkyne poškodenej však nemožno posudzovať parciálne a vybrať si len tie časti, ktoré svedčia v neprospech obžalovaného, ale je nepochybne potrebné ju hodnotiť ako celok. Okrem vyššie uvedeného možno konštatovať, že podľa samotného odvolateľa vypovedala tendenčne a to v snahe pomôcť obžalovanému, keď uviedla, že tento požíva alkoholické nápoje len príležitostne, hoci zo znaleckého dokazovania vyplýva jeho závislosť na alkohole, čo preukázal aj výsledok dychovej skúšky. Túto skutočnosť však nemožno vykladať len v tom smere, že sa snaží vypovedať v prospech obžalovaného a to z ekonomických dôvodov, keďže zabezpečoval príjem pre rodinu, ako aj z hľadiska jeho osobnej starostlivosti o deti a taktiež aj pre jej citovú závislosť na ňom, nakoľko táto skutočnosť zároveň vnáša výraznú neistotu ohľadne celkovej hodnovernosti jej výpovedí, keďže v tomto smere evidentne vypovedala v rozpore so skutočnosťou. Nemožno opomenúť ani jej výpoveď v predchádzajúcej trestnej veci obžalovaného vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 11T/156/2023, kde si na hlavnom pojednávaní taktiež ako svedkyňa poškodená „veľmi nepamätala“, teda nešlo o prvú zásadnú zmenu jej výpovede v procesnom postavení svedkyne poškodenej.

Dôkazná situácia sa v konaní pred súdom, vzhľadom na zmenu výpovede svedkyne poškodenej oproti prípravnému konaniu, nepochybne zmenila podstatným spôsobom v prospech obžalovaného a to najmä za situácie, keď táto bola jedinou priamou svedkyňou, pričom výpoveď zmenila zásadne a nielen čiastočne ohľadne určitých čiastkových skutočností a okolností, napokon v konaní pred súdom nevyužila ani právo odmietnuť svoju svedeckú výpoveď, hoci sa tak nepochybne ako družka obžalovaného mohla rozhodnúť. Dôležitou bola aj skutočnosť, že okrem svedkyne poškodenej neexistovala žiadna ďalšia výpoveď nielen priameho, ale ani nepriameho svedka, ktorá by potvrdila usvedčujúcu výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania.

Za takejto situácie bolo nepochybne potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, aj keď krajskému súdu sa na rozdiel od okresného súdu, vzhľadom na ďalšie skutočnosti a okolnosti týkajúce sa výsluchu svedkyne poškodenej v prípravnom konaní, vrátane zachovania tzv. kontradiktórnosti, javila táto výpoveď sama o sebe ako vierohodnejšia, avšak na druhej strane, vzhľadom na predtým uvedené, narušením celkovej dôveryhodnosti svedkyne poškodenej stratila na hodnote a

význame aj jej svedecká výpoveď z prípravného konania. Tento záver v danom prípade nie je dostatočne spôsobilá zmeniť ani skutočnosť, že ide o špecifický druh trestnej činnosti, pri ktorej niekedy dochádza k zmenám výpovedí svedkov poškodených.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, ktorý vykazoval zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák., ani to, že ho spáchal obžalovaný, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania vo vysokej miere podozrivý, a to vzhľadom na súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech (najmä trestné oznámenie a výpoveď svedkyne poškodenej z prípravného konania), avšak v tomto smere pretrvali viaceré nezanedbateľné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov. Zároveň bolo potrebné vziať do úvahy aj súhrn dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech (najmä zmenu výpovede svedkyne poškodenej na hlavnom pojednávaní), ktoré mali taktiež určitú dôkaznú silu a hodnotu. Po komplexnom vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, vychádzajúc zo zistenej a ustálenej dôkaznej situácie v konaní pred súdom, ktorá bola rozhodujúca, mal odvolací súd za to, že bolo potrebné aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a z tohto dôvodu okresný súd postupoval zákonne a správne, keď ho v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.